

Çözüm yolları üzerine ne yapılıyor?

Manevi hastalıkların polise ulaşan kısmında durumun kötüye gittiği rahatlıkla anlaşıyor. Gün yüzüne çıkmayan tepkilerin ise nerelere ulaştığı hakkında gazetelerin üçüncü sayfa haberlerini aklıselim bir şekilde değerlendirmek yeterli olacaktır. En vahimi ise 9-10 yaşlarındaki çocukların polis kayıtlarında 30'un üzerinde sabıkalarının bulunması. Oranlar üzerinde çalışma yapan yetkililer bu hususta sebeplerini sıralarken; göçler ile dengenin bozulması, cezaların caydırıcı olmaması, AB sürecine adapte olmaya çalışan kurumlar arasında irtibatın temin edilememesi gibi sebepler ileri sürüyorlar.

Sosyolojiciler gelişmekte olan ülke konumunda değerlendirilen Türkiye’de artan bu suç grafiği için “Sanayileşmenin oluşturduğu modern toplumun kaçınılmaz sonucu” derken; psikologlar “Suçlu çocuk ve genç yoktur, suça itilmiş çocuk ve genç vardır, suç işleme ve suçluluk doğuştan bir kişilik özelliği değildir. Suçlu büyük ölçüde olumsuz gelişim koşullarında, soğuk, ilişkisiz ve ilgisiz aile ortamlarında yetişmiş, insan olarak hak ettiği değeri ailesinden alamamış ve toplumda da özenli ilişkiler görmemiş kişidir” demektedirler.

Sanayileşmenin oluşturduğu modern toplumun adalet yoksunluğunu, caydırıcı cezalar çözülebilir mi? Yetkililerin dediği gibi adaletli toplumsal düzenlemelerin getirilmesi ve kurumlar arası irtibat insanların güven duygusunu oluşturabilir mi? Yoksa çözüme psikologların istediği gibi soğuk, ilişkisiz ve ilgisiz aile ortamlarının ve yok

olan insani değerlerin elde edilmesi ile mi ulaşılabilir?

Önce Aile

Ebeveynlerin değişen dünya şartlarında çocuklarından gelen sorunlara karşı kendilerine göre cevap vermeye çalışmaları aile içerisinde iletişimsizliği artırıyor. Bu ise neslin kuşak çatışması yaşadığını ve kendilerini birbirlerine ifade edemediklerini gösteriyor. Bu döngüde çocuk yetiştirmenin zincirin halkaları gibi olduğunu söyleyen İstanbul Üniversitesi Gelişim psikolojisi ana bilim dalı öğretim görevlisi Doç. Dr. Gül Şendil “Aile doğuma yirmi yıl öncesinden hazırlanmalı.” diyerek toplumun meyveleri olan gelecek nesillere hazırlığın, devlet, aileler ve bağımsız toplum kuruluşlarının ortak çalışması ile mümkün olabileceğini söylüyor.

Zincirinin halkalarında ailenin izleri...

Bir seyyah tarafından 19. yy İstanbul’dan anlatılan bir kesit, zincirin tarihi uzantılarını bize daha iyi gösterecektir. “Çocuklar arasında gürtlülü

